

บทบรรณาธิการ

เรียงตามข้อสอบเน

เล่ม 5

#เคียงคู่ความสำเร็จ

วิพากษ์

ข้อ 2

ระยะเวลาในการยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ
หลังจากศาลพิพากษา จะต้องยื่นไม่ช้ากว่าแปดวันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อความ
หรือพฤติการณ์อันเป็นมูลแห่งข้ออ้างนั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่งมาตรา 27

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1564/2561

ระยะเวลาในการยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 27 วรรคสอง กำหนดให้คู่ความฝ่ายที่
เสียหายต้องยื่นไม่ช้ากว่าแปดวันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อความหรือพฤติการณ์อันเป็น
มูลแห่งข้ออ้างนั้น ใช้บังคับแก่การยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่
ผิดระเบียบทุกกรณีไม่ว่าจะอยู่ในระหว่างพิจารณาหรือหลังจากศาลพิพากษา

ศาลชั้นต้นได้อ่านคำสั่งศาลฎีกาและคำพิพากษาศาลฎีกาในวันเดียวกัน โดยใน
วันนัดศาลชั้นต้นได้อ่านคำสั่งศาลฎีกาซึ่งมีคำสั่งว่าไม่อนุญาตให้โจทก์นำสืบพยาน
เพิ่มเติมให้ยกคำร้องทั้งสามฉบับ (เดิม) และให้ศาลชั้นต้นดำเนินการอ่านคำพิพากษา
ศาลฎีกาต่อไป และศาลชั้นต้นได้อ่านคำพิพากษาศาลฎีกา ซึ่งหากโจทก์เห็นว่า
ศาลชั้นต้นดำเนินการกระบวนการพิจารณาผิดหลงหรือผิดระเบียบโดยไม่ส่งคำร้องของโจทก์
ที่ขอให้งดการอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาไปยังศาลฎีกาเนื่องจากโจทก์ขอระบุนพยาน
เพิ่มเติมในชั้นฎีกาครั้งที่สอง และยื่นคำร้องขอสืบพยานเพิ่มเติมในชั้นฎีกา โจทก์ต้อง
ยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลชั้นต้นเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบและต้อง
ไม่ช้ากว่าแปดวันนับแต่วันดังกล่าวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ

แพ่งมาตรา 27 วรรคสอง แต่โจทก์มิได้ยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้น จึงไม่มีคำสั่งของศาลชั้นต้นที่จะทำให้โจทก์มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 223 การที่โจทก์ยื่นอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนการอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาของศาลชั้นต้นจึงเป็นการปฏิบัติผิดขั้นตอนไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งศาลอุทธรณ์ไม่วินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ชอบแล้ว

ข้อ 3

คดีก่อนโจทก์ฟ้องขอให้ศาลพิพากษาให้โจทก์และจำเลยหย่ากัน และแบ่งสินสมรส ศาลพิพากษายกฟ้อง เนื่องจากไม่มีเหตุหย่า จึงไม่ได้วินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดเป็นสินสมรสที่จะต้องแบ่ง คดีหลัง โจทก์ฟ้องขอให้แยกสินสมรสและให้จำเลยชำระค่าอุปการะเลี้ยงดู ดังนี้ ฟ้องในคดีหลังไม่เป็นฟ้องซ้ำหรือดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2854/2561

คดีก่อนโจทก์ฟ้องขอให้ศาลพิพากษาให้โจทก์และจำเลยหย่ากันและแบ่งสินสมรส ประเด็นในคดีก่อนมีว่ามีเหตุหย่าหรือไม่ หากศาลพิพากษาให้หย่าจึงจะมีการแบ่งสินสมรสกันว่ามีทรัพย์สินใดที่เป็นสินสมรส เมื่อศาลพิพากษายกฟ้องเนื่องจากไม่มีเหตุหย่า จึงไม่ได้วินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดเป็นสินสมรสที่จะต้องแบ่งคดีนี้ โจทก์ฟ้องขอให้แยกสินสมรสและให้จำเลยชำระค่าอุปการะเลี้ยงดู ประเด็นแห่งคดีมีว่ามีเหตุให้แยกสินสมรสหรือไม่และจำเลยต้องชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือไม่และสินสมรสที่ต้องแยกได้แก่ทรัพย์สินใด ประเด็นแห่งคดีนี้และประเด็นแห่งคดีก่อนต่างกัน แม้ทรัพย์สินที่อ้างตามฟ้องคดีนี้จะเป็ทรัพย์สินตามฟ้องกับคดีก่อน แต่คดีก่อนศาลยังไม่ได้วินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดเป็นสินสมรสที่ต้องแบ่ง

ดังนี้ ถือไม่ได้ว่าฟ้องโจทก์ในคดีนี้เกี่ยวกับสินสมรสในประเด็นที่ได้วินิจฉัย โดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกันกับคดีก่อน ฟ้องโจทก์คดีนี้ไม่เป็นฟ้องซ้ำหรือ ดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำกับคดีก่อน

ข้อ 5

การขอให้ผู้พิพากษาที่หนึ่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นรับรองว่ามีเหตุอันควรที่จะอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 224 วรรคท้าย จะต้องยื่นคำร้องภายในกำหนดระยะเวลา ยื่นอุทธรณ์

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 349/2561

การขอให้ผู้พิพากษาที่หนึ่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้น รับรองว่ามีเหตุอันควรที่จะอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 224 วรรคท้าย ผู้อุทธรณ์ต้องยื่นคำร้องภายในกำหนดเวลา ยื่นอุทธรณ์ จะยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วหาได้ไม่ เมื่อจำเลยยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาที่หนึ่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นรับรองว่ามีเหตุสมควรที่จะอุทธรณ์ ในปัญหาข้อเท็จจริงได้ เมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลา ยื่นอุทธรณ์ ตามที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยาย ศาลชั้นต้นชอบที่จะมีคำสั่งให้ยกคำร้องโดยพลัน การที่ผู้พิพากษาที่หนึ่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นรับรองให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง จึงเป็นกระบวนการพิจารณาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องแล้วว่าที่ดินพิพาทมีราคาประเมิน 50,000 บาท และโจทก์ถือเป็นทนายที่พิพาทในคดี จำเลยซึ่งมีทนายความช่วยแก้ต่างย่อมต้องทราบมาแต่ต้นแล้วว่าคดีนี้ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง จึงอยู่ในวิสัยที่จำเลย

จะต้องยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นรับรองให้อุทธรณ์
ในปัญหาข้อเท็จจริงพร้อมกับอุทธรณ์ จำเลยหาได้ดำเนินการเช่นนั้นไม่ ข้ออ้าง
ของจำเลยที่ว่าจำเลยเพิ่งมาทราบเมื่อศาลชั้นต้นตีราคาที่ดินพิพาทตามคำสั่งของ
ศาลอุทธรณ์ภาค 4 ว่าที่ดินพิพาทราคาไม่เกิน 50,000 บาทนั้นจึงรับฟังไม่ได้

BANGKOK**LAW**

#เคียงคู่ความสำเร็จ

วิอาญา

ข้อ 7

(1) คู่ความแถลงว่าจะจัดทำบันทึกคำเบิกความแทนการซักถามมายื่นต่อศาลและส่งให้อีกฝ่ายก่อนสืบพยานภายในระยะเวลาตามกฎหมายและศาลชั้นต้นอนุญาตแต่โจทก์ส่งบันทึกคำเบิกความของพยานให้ฝ่ายจำเลยเพียงปากเดียว ส่วนพยานอีกสองปากโจทก์นำพยานมาเบิกความโดยไม่ได้จัดทำบันทึกเบิกความส่งให้จำเลยตามที่แถลงต่อศาลและศาลอนุญาตคำเบิกความของพยานโจทก์สองปากดังกล่าวไม่ต้องห้ามมิให้รับฟัง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 41/2561

จำเลยทั้งสองฎีกาว่า ตามรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้น คู่ความแถลงว่า จะจัดทำบันทึกคำเบิกความแทนการซักถาม มายื่นต่อศาลและส่งให้อีกฝ่ายหนึ่ง ก่อนวันสืบพยานภายในระยะเวลาตามกฎหมาย และศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ส่งบันทึกคำเบิกความของ ว. ให้ฝ่ายจำเลยทั้งสองเพียงปากเดียว ส่วนพยานอีกสองปากคือ ก. และ ส. โจทก์นำพยานมาเบิกความโดยไม่ได้จัดทำบันทึกคำเบิกความส่งให้จำเลยตามที่แถลงต่อศาลและศาลอนุญาตแต่อย่างใด อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 103/สองมาตรา 120/1 และมาตรา 120/3 ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนเป็นการใช้สิทธิ์โดยไม่สุจริต ชอบที่ศาลจะยกฟ้องของโจทก์

เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงตามที่อ้างจะปรากฏว่า ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ดำเนินการสืบพยานหลักฐานตามวิธีการที่คู่ความตกลงกัน ตามประมวลกฎหมาย

วิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 103/2 โดยคู่ความแถลงจะจัดทำบันทึกคำเบิกความแทนการซักถามมายื่นต่อศาลและส่งให้อีกฝ่ายก่อนวันสืบพยานภายในระยะเวลาตามกฎหมาย อันเป็นการสืบพยานหลักฐาน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 120/1 วรรคหนึ่ง แต่ตามบทบัญญัติของกฎหมายเมื่อมีการยื่นบันทึกถ้อยคำต่อศาลแล้วคู่ความที่ยื่นไม่อาจขอถอนบันทึกถ้อยคำนั้น บันทึกถ้อยคำนั้นเมื่อพยานเบิกความรับรองแล้ว ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของคำเบิกความตอบคำซักถามเท่านั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 120/1 วรรคสอง ในกรณีที่โจทก์ส่งบันทึกคำเบิกความของ ว. ให้ฝ่ายจำเลยทั้งสองเพียงปากเดียวส่วนพยานอีกสองปากคือ ก. และ ส. โจทก์นำพยานเบิกความ โดยไม่ได้จัดทำบันทึกคำเบิกความส่งให้จำเลยทั้งสองตามที่แถลงต่อศาลและศาลอนุญาตแต่อย่างใด มิได้มีบทบัญญัติของกฎหมายห้ามมิให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานแต่อย่างใด และบันทึกคำเบิกความของ ว. ที่โจทก์ส่งให้ฝ่ายจำเลยทั้งสองเพียงปากเดียว ก็ปรากฏข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นโดยตรง ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกับคำเบิกความของ ก. และ ส. การสืบพยานของโจทก์ แม้จะมิได้ดำเนินการไปตามวิธีการที่คู่ความตกลงกัน แต่ก็มิได้ก่อให้เกิดความไม่เที่ยงธรรมแก่ฝ่ายจำเลยทั้งสอง มิใช่เป็นการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 103/2 มาตรา 120/1 และมาตรา 120/3 และเป็นการใช้สิทธิ์โดยไม่สุจริตจนเป็นเหตุให้ชอบที่จะยกฟ้องของโจทก์แต่ประการใด การรับฟังพยานหลักฐานตามทางนำสืบของโจทก์เป็นไปโดยชอบแล้ว

(2) การกู้ยืมเงินมีหลักฐานเป็นหนังสือ ผู้กู้จะนำสืบการใช้เงินว่า ได้ชำระหนี้แก่ผู้ให้กู้โดยการนำเงินสดเข้าบัญชีของผู้ให้กู้ โดยไม่มีหลักฐานเป็นหนังสือ

อย่างไรอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ให้ยืมมาแสดงหรือหลักฐานแห่งการกู้ยืมได้
เวนคืนแล้วหรือแทงเพิกถอนในหลักฐานการกู้ยืมเงินแล้วได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 97/2561

จำเลยผู้กู้นำเงินฝากเข้าบัญชีเงินฝากของโจทก์ผู้ให้กู้เพื่อชำระหนี้เงินกู้ยืมจาก
โจทก์เป็นการชำระหนี้ผ่านธนาคารที่โจทก์มีบัญชีเงินฝากเพื่อให้โจทก์ได้รับเงินที่ชำระ
หนี้ โดยไม่ได้ทำนิติกรรมโดยตรงต่อโจทก์ จึงไม่อาจมีการกระทำตามประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 653 วรรคสองได้ การที่โจทก์เจ้าหนี้มิได้โต้แย้ง
ไม่รับเงินถือว่าเป็นกรณีที่เจ้าหนี้อยอมรับชำระหนี้เป็นอย่างอื่นแทนการชำระหนี้ที่ได้ตกลงกัน
ไว้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 321 วรรคหนึ่ง จำเลยมีสิทธินำสืบ
การชำระหนี้ให้แก่โจทก์ด้วยการนำเงินฝากเข้าบัญชีของโจทก์ได้

(3) โจทก์ฟ้องให้จำเลยชำระหนี้ตามสัญญากู้เงินจำเลยให้การว่าจำเลย
ไม่ได้รับเงินตามสัญญากู้สัญญากู้เกิดจากการช้อชนโดยโจทก์บีบบังคับ
หลอกลวงจำเลยจึงลงลายมือชื่อโดยไม่ได้มีเจตนาผูกพันตามสัญญากู้ดังนี้
จำเลยนำพยานบุคคลมาสืบตามข้อต่อสู้ในคำให้การของจำเลยได้
คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 34/2561

สัญญากู้ยืมเงิน เป็นสัญญาใช้สิ่งเปลือง จะบริบูรณ์ก็ต่อเมื่อมีการส่งมอบ
ทรัพย์สินที่ยืมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 650 วรรคสอง จำเลยให้
การว่าจำเลยไม่ได้รับเงินตามสัญญากู้เงินจึงเป็นสัญญาที่ไม่สมบูรณ์สัญญากู้เงินเกิด
จากการฉ้อฉลโดยโจทก์บีบบังคับหลอกลวงจำเลยลงลายมือชื่อโดยไม่ได้มีเจตนา
ผูกพันตามสัญญากู้เงิน ถือว่าเป็นการปฏิเสธข้ออ้างเหตุความไม่สมบูรณ์แห่งหนี้
เป็นคำให้การที่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 177

วรรคสอง คดีมีประเด็นที่จำเลยจะสืบพยานให้ความเห็นถึงความไม่สมบูรณ์แห่งหนี้ได้ การที่จำเลยนำสืบว่าจำเลยไม่ได้รับเงินตามสัญญากู้เงินเป็นการนำสืบถึงความไม่สมบูรณ์แห่งหนี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 94 วรรคท้าย จำเลยนำสืบได้

**BANGKOK
LAW**

#เคียงคู่ความสำเร็จ

